

धर्मोऽयं दिव्यः धर्मशब्दे दृश्यम् । धर्मतः कृतः पुत्रः ।
२ धर्मतः कृतः पुत्रः । “यावद्गुणैर्जटिधर्मपुत्रः (परशुराम)
परशुमुखाखिलव्रतियन्त्रेणीशोणितपिच्छिला वसुमती
कोऽस्यामधायसु पदम्” महानां । धर्मसुतादयोऽप्यत्र ।
धर्मजः पुत्रः । श्लोके औरसे धर्मपत्नीजे पुत्रे च ।
धर्मजशब्दे मनुवाक्यं दृश्यम् ।

धर्मप्रतिरूपक पु० धर्मस्य प्रतिरूपमिव कायति कै-क ।
“शक्रः परजने दाता खजने दुःखदायिनि । मध्वापातो
विषाखादः स धर्मप्रतिरूपकः” मनुस्मृत्यनुश्रुते
धर्माभासे “यो वस्तुधनत्वाद्दानशक्रः सन् व्यवश्रमरणीये
पितृमातादिजातिजने दोगैर्यात् दुःखोपेते सति यशो-
ऽर्थमन्येभ्यो ददाति स तस्य दानविशेषो धर्मप्रतिरूपको
न तु धर्म एव मध्वापातो मधुरोपक्रमः प्रथमं
व्यवहारत्वात् विषाखादखान्ते नरकफलत्वात् तस्यादेतन्न
कार्यम्” कुल्लू ।

धर्मप्रवक्तृ पु० धर्मं सन्दिग्धाद्ये कथं धर्म इति प्रवक्ति प्र-
वच-२८८ । धर्मनिर्णायके राज्ञां व्यवहारस्थानस्थे सभ्य-
भेदे । स च ब्राह्मण एव तद्भावे क्षत्रियवैश्वी न शूद्रः
यथाह मनुः ‘जातिमात्रोपजीवी वा कामं खाद्ब्रा-
ह्मणश्रुतः । धर्मप्रवक्ता नृपतेर्ज्ञेयः शूद्रः कथञ्चन । यस्य
शूद्ररा कुर्वते राज्ञो धर्मविवेचनम् । तस्य सीदति तद्ग्राहं
पट्टे गौरिव पशुप्रतः” ब्राह्मणो धर्मप्रवक्तेति विधाना-
देव शूद्रनिवृत्तिः सिद्धा पुनर्न तु शूद्र इति शूद्रनिषेधो
योग्यब्राह्मणभावे क्षत्रियवैश्वीयोरव्यवहारज्ञानार्थः । अत-
एव कात्यायनः “यत्न विप्रो न विद्वान् स्यात् क्षत्रियं
तत्न योजयेत् । वैश्वी वा धर्मशास्त्रज्ञं शूद्रं यत्नेन वर्ज-
येत्” कुल्लू ।

धर्मप्रवचन पु० धर्मं प्रवक्ति प्रवच-२८९ ।
शाक्यसुतो शब्दार्थचिन् ।

धर्मप्रस्थ पु० तीर्थभेदे “ततो गच्छेत राजेन्द्र ! धर्मप्रस्थं
समाहितः । तत्र धर्मो महाराज ! नित्यमास्ते सुधि-
धिर ! । तत्र कूपोदकं कृत्वा ततः स्नातः शुचिस्तथा ।
पितॄन् देवांस्तु सन्त्यस्तुत्तपापोदिवं व्रजेत्” भा० व० ८४ अ० ।

धर्मवाणिजिक लि० धर्मं वाणिजिक इव । फलकामनया
कर्मकरे तस्य फलकामनया कृतत्वेन धर्मं दत्त्वा
फलस्य ग्रहणात् वाणिजिकतत्त्वत्वम् “धर्मवाणिजिका-
मूढाः फलकामाः नराधमाः । अज्ञं यन्ति जनज्ञार्थं ते
कामाक्षान्मुपवन्दुत” मनु० त० विष्णुधर्मोत्तरपु० ।

धर्मभगिनी स्त्री धर्मतः कृता भगिनी । १ धर्मतः कृतायां
भगिनी २ गुरुकन्यायाञ्च । [पाठके शब्दच० ।

धर्मभाणक पु० धर्मं धर्माद्यं भणति पठति । भारतादि-
धर्मभिक्षुक पु० धर्माद्यं भिक्षते भिक्ष-उक्त । मनुस्मृतौ नवविधे
धर्माद्यं भिक्षाशीले । “सान्नातिकं यष्ट्यभाषसध्वगं सर्ववे-
दसम् । सुर्वर्धपितृमातृर्थं स्वाध्यायार्थ्युपतापिनः । न-
वैतान् स्नातकान् विद्याद्वाराणां धर्मभिक्षुकान्
निःस्त्रेभ्यो देयमेतेभ्यो दानं विद्याविशेषतः” मनुः ।

“सनानप्रयोजनत्वाद्द्विवाहस्य, सान्नानिको विवाहाधी
यष्ट्यभाषो व्यवश्रमकर्तव्यव्योतिष्टोमादियागं चिकीर्षुः
अध्वगः पान्यः सर्ववेदसः कृतसर्वसदक्षिणविश्वजिदु-
यागः, विद्याशुरोपासास्त्रादनादिर्यः प्रयोजनं वस्य स
सुर्वर्धः इव पितृमातृर्थावपि स्वाध्यायार्थी स्वाध्याया-
ध्ययनकालीनास्त्रादनादधी ब्रह्मचारी, उपतापी रोगी
एताञ्च ब्राह्मणान् धर्मभिक्षाशीलान् स्नातकान् जानी-
यात् । एतेभ्यो निर्वर्त्तनेभ्यो गोहिरण्यदि दीयत इति
दानविद्याविशेषमनुस्मृत्येव दद्यात्” कुल्लू ।

धर्मभृत् लि० धर्मं विभक्तिं भृ-क्षिप् लृक् । धर्मधारके
“एष धर्मभृतां त्रैलोक्ये भविष्यति मरीचकः” भा० व०
१२१ अ० ।

धर्मभृत लि० धर्मो भृतो येन । १ रक्षितधर्मके २ लयोदयस्य
मनोः पुत्रभेदे पु० । “लयोदयस्य पुत्रास्ते विप्रेयास्तु
रुचेः सुताः । चित्तसेनो विचित्रस्य नवो धर्मभृतो हृतः”
हरिवं० ७ अ० ।

धर्मभ्राता पु० धर्मतः कृतो भ्राता । १ गुरुभ्राता २ भ्रातृत्वेन
प्रतिपक्षे एकान्वसिणि च “वानप्रस्थयतिब्रह्मचारिणां क-
थमागिनः । क्रमेणाचार्यं चिक्षिप्यधर्मभ्रातृकैतीर्थिनः”
याज्ञ० । “धर्मभ्राता प्रतिपक्षो भ्राता तीर्थशब्दस्यान्वय-
वाचित्वादेकतोऽप्येकान्वयी । धर्मभ्राता चाचार्यक-
तीर्थी चेत्यर्थः” वीर० मि० ।

धर्ममूल न० तद् । धर्मस्य प्रमाणे, तानि च मन्त्रादिभि-
र्दर्शितानि । तत्र मनुः

“वेदोऽखिलो धर्ममूलं स्मृतिशीले च तद्विद्वान् ।
आचारश्चैव साधूनामात्मनस्तुष्टिरेव च” । विधिर्विधेय-
कर्तृकश्च वेदाङ्गानि षड्विधं चेति” विधिरज्ञातज्ञापको
वेदभागः विधेयोमन्त्रः तर्कोमीमांसा । अङ्गान्याह
देवलः “शिक्षाव्याकरणनिरुक्त्यन्तःकल्पज्योतीर्मीति
वेदाङ्गानि” “शुषो तु चरिते शीबलित्वागारणैव